

vil tilspø, at dette Spørgsmaal kan besvares fuldt ud og delvis. Der kan være Spørgsmaal om en fuldstændig Forladen af Kjøbenhavn som Militærplads i alle Henseender, og der kan være Spørgsmaal om en delvis Forladen, det vil sige saaledes, at man faar tilveiebragt andre Depotsteder for det til Diebliffets Krigsførelse aldeles nødvendige Materiel. Der findes altsaa flere Spørgsmaal, der have staaet aabne, som jeg siger maa underkastes en Prøvelse, forinden Spørgsmaalet endelig afgjøres, og det er det; Flertallet i 1876 sagde: Vi ville ikke paa Forhaand afgjøre dette. Men, idet man erkjender, at, saalænge Kjøbenhavn var delvis befæstet fra Søiden, var den ogsaa udsat for Beskydning, vilde man række Haand til nogen midlertidig Dækning, saa at der kunde blive Tid til Spørgsmaalets endelige og virkelige Besvarelse. Forsaavidt Tilstanden, som den nu er, skal fortsættes, er det bitterligt, at Byen kan blive udsat for en Beskydning, medens den kun er delvis dækket, selv med al den Fortrøstning, man kan have til de store Kanoners Virkning. At dette skal fortsættes, har Flertallet i Folkethinget ingenstunde givet sit Minde til; man har krævet dette Spørgsmaal taget op til Undersøgelse og til alvorlig Besvarelse. Bliver dette ikke gjort, hviler Ansvaret paa dem, der dertil ikke have villet række Haand. Jeg skal være villig til at indrømme den høitærede Minister Alt med Hensyn til den Fliid og Dygtighed, hvormed han har forsøgt at forsvare det foreliggende Befæstningsforslag, men jeg kan ikke undlade dertil at udtale, at den høitærede Ministers Forsvar har været særegent belyst af dette, at han allerede har en anden Retrætestilling i Beredskab. Den høitærede Minister har sagt, at han vil kunne lade sig nøie med noget Mindre. Den høitærede Minister har sagt, at han vil kunne lade sig nøie med det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Randers (N. P. Jensen), og jeg vil sige til den høitærede Minister, at enhver saadan Udtalelse netop har den Virkning, at Forsvaret i første Linie bliver svagere. Naar en General faar den Opgave at skulle gaa ud og forsvare en eller anden Post, og der saa siges til ham ved Siden deraf: Huff vel paa, at Du maa Ingenting risikere, Du maa Ingenting kompromittere, Du maa sørge for at redde Hæren, saa bliver der ingen Kraft og Styrke i dette Forsvar i første Linie. Det er dette, der har været Tilfældet med den høitærede Minister. Det er pienhylligt, at han har havt, jeg tør ikke tale om den Ordre, men det Raad fra Regjerings Side: Forsvar dette Forslag, men vel at mærke, pas paa Intet at kompromittere,

pas paa at redde Hæren! Men tør man ikke bøde Noget for Forsvaret i første Linie, saa bliver ogsaa Forsvaret derefter. Jeg siger ikke dette for paa nogen Maade at krænke den høitærede Minister, jeg erkjender den Tver, hvormed han har søgt at værne sit Forslag, men det har uvilkaarlig paa mig, og jeg tror paa Flere, gjort det Indtryk, at her gjaldt det ikke et saadant Forsvar i første Linie, hvorved man virkelig vilde bøde Noget. Jeg forstaar ogsaa meget vel, at den høitærede Minister siger som saa, at han ikke er tilfunds at staa og falde i en Tæstning, som Ingen vil vedkjende sig og mindst hans egne Kolleger i Regjeringen.

Den høitærede Conseilspræsident har brugt nogle Udtalelser, som i Pressen ere blevne misforstaaede, og som jeg onsker at omtale for udtrykkelig at konstatere, at den høitærede Conseilspræsident ikke har udtalt sig saaledes. I Pressen er Udtalelsen nemlig fremkommen i den Skikkelse, at den høitærede Conseilspræsident skulde have sagt, at Udvalgets Betænkning og Ordførers Ud-talelser havde godtgjort, at der ingen Realitetsbehandling havde fundet Sted i Udvalget. Jeg forstaar meget godt, at Pressen kan have sit Diemed, sin Interesje i at faae en saadan Sætning stukken ud, men jeg vil konstatere, at den høitærede Conseilspræsident ikke har brugt den Ittring. Jeg vilde selvfølgelig som Ordfører ellers have været forpligtet til at gjøre Indsigelse derimod. Men det Hele er en Misforstaaelse. Der har været en saa indgaaende Forhandling i Udvalget om dette Tæstningsforslag, som vistnok et Udvalg overhovedet er istand til at gjøre den, vi have søgt at faae tilveiebragt saa fylbige og indgaaende Oplysninger om denne Sag, som vi have været istand til, og vi have derpaa dannet os en Dom. Og den Indstilling, som nu foreligger i saa Henseende, er en Realitetsindstilling af fuld Vægt, idet det nemlig er en Indstilling om Forfastelsen af Kjøbenhavns Befæstning. Men den er ogsaa noget Mere, og naar det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther) berøvilgede sig ved, at det var det Gnefte, som Forslaget indeholdt, Forfastelsen af Kjøbenhavns Befæstning, gav han i saa Henseende ikke tilstrækkelige Grunde for den Udtalelse, han fremsatte, thi den Indstilling, som her gjøres, har — det beder jeg lagt Mærke til — ogsaa den Vægt, at den vil komme til at gjøre Spørgsmaalet om Forsvarets forstandige Ordning til enhver kommende Regjerings alvorlige Opgave. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther) udtalte — og jeg tror,